

Sygn. akt VIII AKa 117/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2024 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA – Przemysław Filipkowski (spr.)

Sędziowie: SA – Dorota Radlińska

SA – Agnieszka Brygidyr - Dorosz

Protokolant: – sekr. sąd. Olga Balcer

przy udziale prokuratora Gabrieli Marczyńskiej – Tomali

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2024 r. sprawy :

1) S. W. urodz. (...) w S., syna T. i D.,

oskarżonego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

2) J. L. urodz. (...) w Ż., syna M. i D.,

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

3) A. M. (1) (poprzednio K.) urodz. (...) w Ż., córki M. i H.,

oskarżonej z art. 258 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. /x2/, art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 3 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

4) D. P. (1) urodz. (...) w S., córki J. i W.,

oskarżonej z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

5) A. K. (1) urodz. (...) w W., córki S. i M.,

oskarżonej z art. 258 § 1 k.k., art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., z art. 171 ust. 5 ustawy z 29.08.1997 r. Prawo bankowe w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

6) **M. P. (1), urodz. (...) w W., córki M. i E.**

oskarżonej z art. 258 § 1 k.k., art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., z art. 171 ust. 5 ustawy z 29.08.1997 r. Prawo bankowe w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonej D. P. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 7 października 2022 r. sygn. akt XII K 62/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. L. w ten sposób, że:

a) odnośnie czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie III przyjmuje, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej, a w kwalifikacji prawnej i podstawie skazania dodaje art. 65 § 1 k.k.;

b) odnośnie czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie IV przyjmuje, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej a w kwalifikacji prawnej i podstawie skazania dodaje art. 65 § 1 k.k.;

c) odnośnie czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie V przyjmuje, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej a w kwalifikacji prawnej i podstawie skazania dodaje art. 65 § 1 k.k.;

d) na mocy art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części stosunku do oskarżonych J. L., S. W., A. M. (1) (poprzednio K.), D. P. (1), A. K. (1) i M. P. (1);

III. wydatkami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VIII AKa 117/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie sygn. XII K 62/21 z dnia 7.10.2022 r.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonej D. P.

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

co do winy

co do kary

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

x	uchylenie	x	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
		Nie dotyczy			

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
		Depozycje T. R. (1), J. L., A. M. (1) /K./, D. P. (1), A. K. (1) i E. P. (1) zostały omówione poniżej przy ocenie zarzutów zawartych w apelacjach skarżących z uwagi na niecelowość ich odrębnego rozważania.

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
	<p>Nie dotyczy</p>	

<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>1/</p>	<p>1/ Prokuratora pkt I-VIII błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegających na uznaniu przez Sąd I instancji, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy nie dał podstaw do przyjęcia, iż:</p> <p>I/ A. K. (1) zachowaniem swym wyczerpała znamiona przestępstwa zarzucanego w akcie oskarżenia, a w konsekwencji uniewinnieniu oskarżonej od popełnienia zarzucanych jej czynów z art. 258 § 1 kk; z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk; z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk; z art. 171 ust. 5 Ustawy z 29.08.1997 r. Prawo bankowe w zw. z art. 12 § 1 kk;</p> <p>II/ M. P. (1) zachowaniem swym wyczerpała znamiona przestępstw zarzucanych w akcie</p>	<p># zasadny</p> <p>x częściowo zasadne prokuratora</p> <p>x niezasadne obrońcy D. P.</p>

oskarżenia, a w konsekwencji uniewinnieniu oskarżonej od popełnienia zarzucanych jej czynów z art. 258 § 1 kk; z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk; z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk; z art. 171 ust. 5 Ustawy z 29.08.1997 r. Prawo bankowe w zw. z art. 12 § 1 kk;

III/ S. W. zachowaniem swym wyczerpał znamiona przestępstwa zarzucanego w akcie oskarżenia, a w konsekwencji uniewinnieniu oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk;

IV/ J. L. zachowaniem swym wyczerpał znamiona przestępstwa zarzucanego w akcie oskarżenia, a w konsekwencji uniewinnieniu oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zb. z art. 270 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk;

V/ J. L. działał w zorganizowanej grupie przestępczej, a w konsekwencji wyeliminowanie z opisów czynów w pkt I, III i IV tej okoliczności oraz z podstawy skazania art. 65 § 1 kk, co skutkowało również niezastosowaniem wobec J. L. dozoru kuratora;

VI/ A. M. (1) zachowaniem swym wyczerpała znamiona przestępstwa zarzucanego w akcie oskarżenia, a w konsekwencji uniewinnieniu oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 258 § 1 kk;

VII/ A. M. (1) działała w zorganizowanej grupie przestępczej,

a w konsekwencji wyeliminowanie z opisów czynów w pkt II, III, IV i V tej okoliczności oraz z podstawy skazania art. 65 § 1 kk, co skutkowało również niezastosowaniem wobec A. M. dozoru kuratora;

VIII/ D. P. (1) działała w zorganizowanej grupie przestępczej, a w konsekwencji wyeliminowanie z opisów czynów w pkt I i II tej okoliczności oraz z podstawy skazania art. 65 § 1 kk, co skutkowało również niezastosowaniem wobec D. P. dozoru kuratora.

2/ *Obrońcy osk. D. P. (1)* obrazy przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku tj.:

- art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez dowolną ocenę, sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego i niewynikające z materiału dowodowego przypisanie D. P. jako prowadzącej Biuro (...) odpowiedzialności karnej za sporządzenie oświadczenia z 22.10.2012 r. o objęciu nowoutworzonych udziałów w kapitale zakładowym spółki oraz o pokryciu udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym i ich wniesieniu, jako dokumentów nierzetelnych, które miały wprowadzić w błąd pracowników banku, podczas gdy podwyższenie kapitału stanowi jedną z podstawowych czynności związanych z prowadzeniem spółki, a nie poczyniono ustaleń faktycznych, jakoby D. P. sporządzając owe dokumenty miała wiedzę co do kondycji finansowej osób obejmujących udziały, w tym nie odniesiono się do tej kwestii w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jak i dowodów pozwalających na takie ustalenia;

- art. 167 kpk i art. 366 § 1 kpk przez zaniechanie inicjatywy dowodowej i zaniechanie uzyskania dokumentacji księgowej oraz finansowej, znajdującej się na zabezpieczonych nośnikach, która pozwoliłaby na poczynienie ustaleń, czy sporządzone przez Biuro (...) rachunki zysków i strat oraz bilanse opierały się na istniejącej dokumentacji, czy też na dokumentacji nieistniejącej z odniesieniem się do poszczególnych dokumentów księgowych, na podstawie których zawarte zostały w dokumentach poszczególne wartości, bowiem wówczas możliwe jest rozstrzygnięcie istniejących wątpliwości, które Sąd Okręgowy ocenił w sposób dowolny, wybiórczo odnosząc się do dowodów, mimo że żaden z dowodów nie został uznany za wiarygodny w całości;

- art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez dowolną a nie swobodną ocenę i nieuzasadnione uznanie korespondencji mailowej złożonej przez D. P. jako niemającej znaczenia, sytuacji gdy z dokumentacji tej wynika, że oskarżona bądź jej pracownicy, gdy brakowało jakiejś dokumentacji, zwracały się o jej dostarczenie, jak również T. R. nie wywiązywał się z obowiązku zapłaty wynagrodzenia;

- art. 7 kpk i art. 410 kpk poprzez dowolną a nie swobodną ocenę wyjaśnień i zeznań T. R. (1), K. K. (2), A. M. (1), E. P. (1) w zakresie, w jakim zdaniem Sądu pozwalały na dokonanie ustaleń, jakoby D. P. dopuściła się zarzucanych jej czynów, w sytuacji gdy są one nielogiczne i sprzeczne;

- art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424 § 1 kpk poprzez przypisanie D. P. odpowiedzialności

za zarzucane czyny, w sytuacji gdy w uzasadnieniu wyroku nie przedstawiono argumentacji dotyczącej zamiaru oszustwa przez sprawcę głównego;

- art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424 § 1 kpk poprzez przyjęcie bez argumentacji, że przedstawiciele spółek (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. w chwili przedkładania pracownikom banku nierzetelnej dokumentacji mieli z góry powzięty zamiar nieuiszczania rat kredytu, w sytuacji gdy na tę okoliczność nie wskazuje T. R. ani K. K., która sama występowała o przyznanie kredytu dla T. R.;

- art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez pominięcie okoliczności, iż jak wynika z wyjaśnień K. K., oskarżona zwracała się do T. R., iż sprzedają towar po cenie niższej niż cena zakupu, w odpowiedzi była zapewniana, że jest to działanie celowe, by spółki stały się konkurencyjne w zakresie handlu stałą, dlatego nie można przyjąć, że miała świadomość, że działalność T. R. jest fikcyjna, a jako prowadząca księgowość spółki nie miała narzędzi, by weryfikować i kwestionować rzetelność działalności klienta;

- art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez pominięcie okoliczności, iż jak wynika z korespondencji mailowej pracownicy Biura (...) bezpośrednio z pominięciem D. P. kontaktowały się z przedstawicielami spółek (...) o przekazanie brakującej dokumentacji do sporządzenia dokumentacji księgowej bądź brakowało potwierdzeń płatności, co było uzupełniane;

- art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez

niedostrzeżenie, że E. P. miała tylko przekazać przedstawicielom spółek, jakich dokumentów brakuje do sporządzenia rachunków zysków i strat oraz bilansów, a po przedłożeniu dokumentacji przez spółkę to nie D. P. weryfikowała prawidłowość uzupełnionej dokumentacji a E. P., która nie informowała D. P., że została dostarczona i jest sporządzana nierzetelna dokumentacja;

a w konsekwencji błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że:

- oskarżona miała wpływ na zawartość sporządzonej przez E. P. dokumentacji w postaci rachunków zysków i strat oraz bilansów spółek (...), w sytuacji gdy to E. P. sporządzała tę dokumentację na podstawie dokumentacji przedstawionej przez przedstawicieli spółek, jak również wskazała, której dokumentacji brakuje, zaś brakującą dokumentację dostarczyli przedstawiciele spółek, przy czym E. P. nie kwestionowała wobec D. P. jej rzetelności, a D. P. nie weryfikowała dokumentacji przedstawionej do sporządzenia dokumentów księgowych;

- oskarżona miała świadomość, że zamiarem pożyczkodawców / winno być: pożyczkobiorców – uwaga SA/ jest wprowadzenie w błąd pracowników banku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i brak zamiaru spłaty pożyczek, w sytuacji gdy okoliczności te nie były wiadome oskarżonej bądź sprawcy głównemu;

- oskarżona osiągnęła z tytułu sporządzenia przez pracownika jej Biura (...) korzyść majątkową w

	wysokości 12.000 zł bądź w celu jej uzyskania ową dokumentację przygotowała.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>a/ Zauważyć należy, że zarzuty prokuratora dotyczące błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia odnośnie J. L., A. K. (2) /M./, A. K. (1) i M. P. (1) odwołują się także do prawidłowości oceny dowodów, a więc są wtórne do kwestii obrazu przepisów procesowych tj. art. 7 kpk i art. 410 kpk. Wobec tego obie apelacje dotyczą częściowo zbliżonych okoliczności i celowe jest ich łączne rozpoznanie.</p> <p>b/ Podzielić należy konsekwentne poglądy orzecznictwa, że przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i jej braku w przypadku innych, pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeżeli zostało poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, rozważeniem okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, pozostaje zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku /tak np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.04.2018 r. sygn. IV KK 104/18, lex nr 2498022/. Natomiast uchybienie normie zawartej w przepisie art. 410 k.p.k. może nastąpić jedynie w wypadku nieuwzględnienia przy wyrokowaniu całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej /tak wyrok Sądu</p>		

Najwyższego z dnia 26.03.2014 r. sygn. III KK 396/13, lex nr 1451526/. Dotyczy to zaś tylko istotnych kwestii.

c/ Nadto niespełnienie wymogów z art. 424 kpk nie może stanowić samodzielnej podstawy zmiany lub uchylenia wyroku, skoro jest to uchybienie o charakterze procesowym /art. 438 pkt 2 k.p.k./, a więc wymaga wykazania możliwego wpływu na treść orzeczenia. Takiego wpływu obrońca D. P. nie wykazał. Kwestię tę przesądza nadto art. 455a kpk, który wyklucza uchylenie wyroku z powodu niespełnienia przez uzasadnienie wymagań z art. 424 kpk.

d/ Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych może zostać skutecznie podniesiony tylko wtedy, gdy w zaskarżonym wyroku poczyniono ustalenia faktyczne nie mające jakiegokolwiek oparcia w przeprowadzonych dowodach albo gdy określonych ustaleń nie poczyniono, pomimo że z uznanych za wiarygodne dowodów określone fakty jednoznacznie wynikały /tak np. wyrok Sądu Najwyższego z 11.01.2022 r. sygn. I KA 10/21, lex nr 3342243/. Istotne jest, że nawet w przypadku stwierdzenia wystąpienia błędu w ustaleniach faktycznych, nie musi on prowadzić do konieczności zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia, gdyż konieczne jest, aby miał on wpływ na jego treść.

e/ Zarzuty obrońcy D. P. (1) nie są zasadne. Nie doszło do obrazy art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424 § 1 kpk czy innych przepisów procesowych, które prowadziłyby do podważenia przeprowadzonej oceny dowodów i ustaleń faktycznych. Zatem wniosek

obrońcy o uniewinnienie oskarżonej nie okazał się słuszny.

f/ Odnośnie apelacji prokuratora zauważyć należy, że Sąd Okręgowy dokonał częściowo błędnej oceny materiału dowodowego i wynikających z tego ustaleń faktycznych, co doprowadziło do nieprawidłowego wyeliminowania działania oskarżonego J. L. w zorganizowanej grupie przestępczej, o czym niżej. Natomiast apelacja nie była zasadna co do innych oskarżonych.

g/ Prokurator nie wykazał, aby Sąd I instancji dopuścił się zarzucanego błędu w ustaleniach faktycznych co do oskarżonego **S. W.**. Celowe jest odwołanie się do analizy ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego. Wskazać należy, że oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu a skarżący w apelacji w ogóle nie kwestionował jego wyjaśnień ani innych dotyczących go dowodów. Oskarżony wiarygodnie podał, że nie miał nic wspólnego z wyłudzeniem kredytu w kwocie 200.000 zł dla spółki (...) zaciągniętym 26.10.2012 r. /k.4006/. Prokurator nie podważał także przeprowadzonej oceny dowodów w postaci odpisu KRS /k. 4162-67/, umów handlowych spółki (...) /k.1075-90/ i przekonujących depozycji K. K. (2) /k. 1098-99/, z których jednoznacznie wynika, że oskarżony pełnił funkcję prezesa zarządu spółki (...) sp. z o.o. do dnia 9.03.2012 r. i nie podejmował potem czynności w imieniu spółki, a w sfalszowanych umowach podpisywała się za niego K. K.. Koreluje to z relacją T. R. (1) /k.4115/. Natomiast oskarżonemu zarzucono pomocnictwo do popełnienia oszustwa na szkodę Banku (...)

SA w późniejszym okresie tj. 12-26.10.2012 r. Wobec tego zarzut prokuratora odnośnie S. W. jest oczywiście chybiony.

h/ W stosunku do oskarżonych **A. K. (1) i M. P. (1)** prokurator odwołał się do oceny zebranego materiału dowodowego. Jednakże nie podważył wyjaśnień tych oskarżonych co do zanegowania udziału w grupie przestępczej i pomocy w wyłudzeniach. Wedle A. K., nie zna ona pozostałych oskarżonych i jako pracownik banku wykonywała czynności zgodnie z procedurami /k.4006v/. Podobnie M. P. podała, że nie zna pozostałych oskarżonych /k.4007/. Z wyjaśnień wypływa, że oskarżone znały się jako pracownicy banku. Skarżący wskazuje nadto na treść korespondencji mailowej z A. K. (2) /M./. Z dowodów tych w ogóle nie wynika, aby A. K. i M. P. brały udział w zorganizowanej grupie przestępczej tj. miały świadomość przynależności do konkretnej struktury przestępczej. Nie zmienia tego przyznanie się T. R. (1) na rozprawie do wszystkich zarzucanych czynów. Według T. R., oskarżone nie są mu znane i to A. K. miała znajomych w bankach /k.4114, 4115/. A. K. /M./ sensownie zaprzeczyła, aby miała wiedzę o istnieniu grupy przestępczej /k.4033/, a więc trudno przyjąć, aby oskarżone działały w takiej grupie. Nie wykazano, aby oskarżone w ogóle miały świadomość istnienia w/w grupy. W konsekwencji prokurator nie ma racji, że zgromadzony materiał dowodowy pozwala na uznanie, iż oskarżone brały udział w zorganizowanej grupie przestępczej, skoro nie można było ustalić ich uczestnictwa w strukturze grupy. O ile nie jest konieczne,

aby jedna osoba kierowała grupą – możliwe jest tzw. kolektywne kierownictwo, to w realiach tej sprawy nie wykazano, aby A. K. i M. P. w ogóle komukolwiek podlegały czy współpracowały w ramach grupy przestępczej. Tym samym Sąd Okręgowy zasadnie uniewinnił oskarżone od popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kk /czynty z pkt I/.

i/ Skarżący nie wykazał także, aby oskarżone świadomie udzielały pomocy w przestępstwach wyłudzenia kredytu 200.000 zł w Banku (...) SA z 26.10.2012 r. na rzecz spółki (...) sp. z o.o. /czynty z pkt II/ i usiłowania wyłudzenia kredytu 20.000 zł w Banku (...).10.2012 r. na rzecz spółki (...) sp. z o.o. /czynty z pkt III/. A. K. jako analityk kredytowy zajmowała się kredytem dla spółki (...) i nie zauważyła nieprawidłowości. Przyjęła zabezpieczenie w postaci poręczenia prezes spółki tj. D. J.. Nie podejmowała czynności co do kredytu dla spółki (...) i analiza dowodów nie świadczy, aby miała w tym jakikolwiek udział. M. P. zajmowała się zaś kredytem dla spółki (...), ale podjęła decyzję odmowną /k.4007/.

j/ Oskarżone zaprzeczyły także, aby ujawniły tajemnicę bankową. M. P. wskazała na dostępność danych spółek co do struktury właścicielskiej w KRS i niezbędność znajomości przez pośrednika sytuacji finansowej podmiotu ubiegającego się o kredyt /k.4007/.

Według wyjaśnień A. K. (2) /M./, wymieniała maile i rozmawiała telefonicznie z A. K. i M. P. oraz przesyłała im dokumenty (...) spółki (...) na prośbę T. R. /k.4032/. Potwierdziła jednak, że oskarżonym

przekazano, iż J. L. powiedział, aby dokumenty przechodziły przez jej ręce. Podejrzewa, że oskarżone nie znały T. R. ani J. L.. Oskarżone nie wskazywały, co ma być podane, tylko dopytywały. Kredyt na 200.000 zł został udzielony a na 20.000 zł nie /k.4032v/. Przed Sądem A. K. /M./ nie wskazała na nieprawidłowości ze strony oskarżonych poza naruszeniem tajemnicy bankowej poprzez kontaktowanie się z nią i nie potwierdziła w tym zakresie poprzednich wyjaśnień /k.4032v/. Sąd I instancji był uprawniony do uznania tych wyjaśnień z rozprawy za wiarygodne a skarżący nie podważył skutecznie takiego przekonania.

k/ W śledztwie A. K. częściowo odmiennie podała, że przekazywała przygotowane przez D. P. /ale nie podpisane przez nią/ bilanse oraz rachunki zysków i strat M. P. w związku z kredytem na 20.000 zł /k.2319/. Dokumenty do kredytu były fikcyjne /k.2374/. M. P. osobiście widziała się z J. L. i próbowała pomóc w uzyskaniu kredytu /k.2375/. M. P. kontaktowała się z A. K. i mówiła, czego brakuje, a A. K. przekazywała to do S. P. i tym samym do T. R. /k.2319-20/. Po naniesieniu poprawek/korekt na dokumentach spółki (...) przez D. P., aby pasowało do kredytu, przesłała je. Zrobili także fikcyjne Walne Zgromadzenie Wspólników spółki (...), ale im się nie udało /k.2320/. Jednakże powyższe świadczy, że oskarżona A. K. nie ma nic wspólnego z usiłowaniem uzyskania kredytu na spółkę (...), natomiast zachowanie oskarżonej M. P. co do tego kredytu nie wskazywało na świadomość przestępstwa oszustwa. Prokurator nie wykazał bezspornie, aby wiedziała ona, że składane są fikcyjne dokumenty i aby jej słowa

kierowane do A. K. wykraczały poza działania pracownika banku. Przy tym chodzi tu o pewność co do udziału w przestępstwie a nie o taką możliwość, gdyż to osobie oskarżonej należy udowodnić winę / zgodnie z regułami art. 5 kpk/. W tej sytuacji oskarżone zostały zasadnie uniewinnione od czynów z pkt III.

1/ A. K. kontaktowała się także z A. K. i M. P. w sprawie kredytu na 200.000 zł. Wedle jej relacji, dokumenty w postaci bilansów k.23-26, rachunków zysków i strat k.21-22, 38-39 oraz zestawienia bilansowego k. 34-35, 40-43, jak też 3 oświadczeń nabycia udziałów w spółce podnoszących kapitał zakładowy spółki (...) k.44-46 zanim trafiły do banku w takiej postaci, były wielokrotnie modyfikowane pod kredyt /k.2374/ - koreluje to z innymi dowodami. Oskarżonym zależało na pozytywnym załatwieniu kredytów, gdyż miały od tego prowizję 2% od kwoty /k.2375/. Natomiast nie przekonują jako dowolne depozycje, że dokumenty zawierały fikcyjne dane, które na prośbę A. K. i M. P. były całkowicie zmieniane /k.2374/ i oskarżone brały świadomy udział w 2 wyłudzeniach /k.2376/. Nie jest wiarygodne, że z maila z 17.10.2012 r. wynika, że oskarżone miały świadomość fikcyjności dokumentacji dot. kredytu na 200.000 zł /k.2375/ - gdyż treść korespondencji o tym nie świadczy. Sugestie, że oskarżone weszły w układ z pośrednikiem A. G. (1) i zgodziły się wziąć udział w wyłudzeniu /k.2375/ - nie mogą zostać w sposób pewny wyjaśnione z uwagi na zgon A. G.. Fakt, że oskarżone kontaktowały się z A. K. pomimo braku upoważnienia w dokumentacji kredytowej / k.2376/ świadczy o uchybieniu

formalnym, a nie o współdziałanie w oszustwach. Uzasadnia to uniewinnienie oskarżonych od czynów z pkt II.

1/ Dodatkowo analiza innych dowodów nie wskazuje na współdziałanie oskarżonych w oszustwach. Zgodnie z relacją K. K. (2), A. K. ustalała z nieokreśloną pracownicą Banku (...) SA wszystkie kwestie związane z ubieganiem się T. R. o kredyt i to A. K. miała świadomość, że chodzi o wyłudzenie /k.1071/. K. K. nie posiada jednak wiedzy o faktycznej roli i świadomości A. K. i M. P.. Stosownie do wydruków korespondencji z k.805-814, 883 nie wykazano, aby oskarżone miały świadomość pomocy w oszustwie. Według T. R., pracownicy banku zwracali się telefonicznie i mailowo za pośrednictwem A. K., że trzeba podwyższyć kapitał spółki (...) /k.3546/. T. R. przypuszcza jedynie, że tą osobą była A. K., gdyż widnieje ona na dokumentach. Jego zdaniem pracownicy pośrednika (...) i banku mieli wiedzę o kapitale G. M., pierwotną wersję rachunku zysków i strat oraz bilansu, które zwrócili do poprawy /k.3546/. Zatem nie ma niezbędnej pewności co do bezpośrednich kontaktów A. K. lub M. P. w tej kwestii. Natomiast to zgodnie z aktami wnioskiem kredytowym i dokumentacją spółki (...) zajmowała się M. P. /k.3547/. A. K. nie miała zaś upoważnienia do otrzymywania informacji objętych tajemnicą bankową /k.3551/. Powyższe dowodzi, że T. R. nie posiada wiedzy o faktycznej roli i świadomości A. K. i M. P., a jego wypowiedzi o udzieleniu przez nie czynnej pomocy /k.3552/ stanowią dowolną nadinterpretację.

m/ Przebieg korespondencji mailowej z A. K. (2) /M./ /k.805-814/ dowodzi, że A. K. 17.10.2012 r. zwracała się do niej o podanie faktycznej działalności firmy, wypełnienie wniosku o kredyt, przeznaczenie środków z kredytu, czy ma to być kredyt w rachunku czy spłacany w ratach, harmonogram spłaty leasingu, podanie, czy D. J. (2) /tj. prezes spółki G. M./ poręczy kredyt, zaświadczenia ZUS i US do uruchomienia kredytu /k.805/. M. P. 11.10.2012 r. zwracała się o brakujące bilans, rachunek zysków i strat oraz informację dodatkową spółki (...) za 2010 r. i 2011 r., jak też informowała o braku wniosku i aktualnego zaświadczenia z banku dotyczących spółki (...) /k.806/. Natomiast zgodnie z mailem M. P., A. K. /M./ została wskazana jako osoba do kontaktu w związku z kredytem przez J. L. /k.806/. Zatem A. K. /M./ została upoważniona przez J. L. – działającego jako prezes spółki N. - do otrzymywania od banku informacji o brakującej dokumentacji i faktycznie działała jako jego pełnomocnik. Na takie upoważnienie wskazały także osk. A. K. /k.4180v/ i M. P. /k.4181/. Przyjąć trzeba, że faktyczne pełnomocnictwo wynikało z ustnego upoważnienia i brak pisemnego upoważnienia go nie wykluczał, zatem udzielanie jej informacji w związku z przedmiotowym kredytem dla N. nie było bezprawne z punktu widzenia podmiotu starającego się o kredyt. Odmienna sytuacja zachodzi odnośnie kredytu dla spółki (...), gdyż J. L. nie był jej przedstawicielem, czyli nie mógł upoważnić A. K. do kontaktu z bankiem. Nie chodzi tu o umocowanie A. K. /M./ wynikające z zapisów Krajowego Rejestru

Sądowego, ale faktyczne działanie z woli J. L.. Nie zmienia sytuacji art. 104 ust. 1 Prawa bankowego, zgodnie z którym tajemnicą bankową objęte są wszystkie informacje dotyczące czynności bankowej. Wedle regulacji art. 104 ust. 3 Prawa bankowego, banku nie obowiązuje, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4a, zachowanie tajemnicy bankowej wobec osoby, której dotyczą informacje objęte tajemnicą. Osobom trzecim informacje te mogą być ujawnione, z zastrzeżeniem art. 105, art. 106a i art. 106b /dotyczących organów państwowych/, wyłącznie gdy osoba, której informacje te dotyczą, na piśmie upoważni bank do przekazania określonych informacji wskazanej przez siebie osobie lub jednostce organizacyjnej. Upoważnienie może być także wyrażone w postaci elektronicznej i wtedy bank obowiązany jest do utrwalenia wyrażonego w ten sposób upoważnienia na informatycznym nośniku danych. Natomiast przestępstwo z art. 171 ust. 5 Ustawy z 29.08.1997 r. Prawo bankowe polega na ujawnieniu lub wykorzystaniu przez osobę zobowiązaną do zachowania tajemnicy bankowej, informacji stanowiących tajemnicę bankową, niezgodnie z upoważnieniem określonym w ustawie. Oznacza to przestępcze działanie na szkodę banku i jego klientów. O ile oskarżone zwracały się do A. K. /M./ odnośnie spółki (...) mimo braku pisemnego lub elektronicznego upoważnienia dla niej ze strony J. L., to samoistnie oznacza to jedynie uchybienie natury formalnej. Natomiast co do spółki (...) chodzi o kontakt z A. K. jako osobą w ogóle nieupoważnioną. Jednakże prokurator zarzucił A. K. i M. P. /czyny z pkt IV/, że

przekazały telefonicznie oraz pocztą mailową A. K. „dane w zakresie sytuacji finansowej oraz struktury właścicielskiej wskazanych wyżej spółek, jak również wskazanie osoby D. J. (2) jako poręczającej kredyt”. Przekazanie takich informacji nie zostało dowiedzione, skoro nie wynika to z korespondencji mailowej ani depozycji A. K. /M./, a sugestie T. R. nie są wystarczające. Czym innym jest przecież pytanie, czy D. J. (2) /tj. znana A. K. prezes spółki M./ poręczy kredyt? Ponadto nie wiadomo, która z oskarżonych w jakim zakresie miała to zrobić – nie mają zarzutu działania wspólnie i w porozumieniu oraz z oczywistych względów nie jest możliwe przyjęcie odpowiedzialności zbiorowej co do ich obu, a tak w apelacji postuluje skarżący. Natomiast do zaistnienia przestępstwa z art. 171 ust. 5 Prawa bankowego nie jest wystarczające samo naruszenie procedury bankowej, gdyż niezbędne jest, aby taki czyn zabroniony cechował się szkodliwością społeczną i to w stopniu wyższym niż znikomy /art. 1 § 2 kk/. W tym przypadku nie można mówić o dowiedzeniu przez skarżącego jakiegokolwiek szkody czy zagrożeniu jej powstania poprzez sam nieuprawniony kontakt z A. K. /M./ - z punktu widzenia Banku (...) SA a tym bardziej po stronie spółek (...). A. K. nie dowiedziała się przecież informacji, których nie znała. Zatem prokurator nie wykazał, aby każda z oskarżonych przekazała przedmiotowe informacje /jeśli zrobiła to 1 z nich, to która?/, a zarzucane czyny z pkt IV nie dotyczą innego naruszenia tajemnicy bankowej. W tej sytuacji nie podważono uniewinnienia oskarżonych od tych czynów.

n/ Prokurator nie podważył wyjaśnień **A. K. (2) /M./** w części, w której zanegowała udział w zorganizowanej grupie przestępczej. Oskarżona w śledztwie nie przyznawała się do tego zarzutu. Jej depozycje wskazują, że działała pod wpływem uczucia do T. R. (1) i z chęci zysku. Prokurator nie wykazał, aby była członkiem grupy przestępczej. Popelniała ona przypisane przestępstwa oszustwa / pkt IX-XII sentencji wyroku/ wraz z T. R., K. K. i innymi osobami, co jasno wynika z materiału dowodowego i nie jest kwestionowane przez strony. Opisane przez nią działania nie świadczą o funkcjonowaniu w ramach zorganizowanej grupy przestępczej. O ile stale współpracowała ona z T. R. w wyłudzeniach i wykonywała jego polecenia /k.2374 i in./, o tyle pozostawała z nim w osobistych stosunkach, a nie w ramach struktury przestępczej. Korelują z tym zeznania T. R., że nie brała udziału w jego działalności gospodarczej ani operacyjnej, relacje między nimi miały charakter osobisty i A. K. tylko myślała, że są parą /k.4113v-14/. W istocie została wykorzystana przez T. R. – co nie zwalnia jej z odpowiedzialności za popełnione przestępstwa - i zalegał jej ze zwrotem pieniędzy, które mu pożyczyła. Przy tym w procesie karnym konieczne jest dowiedzenie przez oskarżyciela bezspornego, a nie jedynie prawdopodobnego udziału w takiej grupie. Nie chodzi tu o możliwość, że A. K. /M./ wraz z innymi osobami tworzyła taką grupę, ale o pewność w tej kwestii. W niniejszej sprawie takiej pewności Sąd Okręgowy nie miał, a Sąd Apelacyjny podziela tę ocenę.

o/ Odnośnie osk. **J. L.** zarzut prokuratora okazał się zasadny co do niesłusznego wyeliminowania działania w zorganizowanej grupie przestępczej. J. L. na rozprawie nie przyznał się do winy, ale w śledztwie przyznał się częściowo i jego wyjaśnienia w kontekście analizy pozostałych dowodów faktycznie potwierdzają udział w czynach przypisanych w pkt III, IV i V sentencji wyroku. J. L. podał, że spółka (...) nie prowadziła działalności wtedy, gdy miał kontakt z T. R. i nie pamięta, kto ustanowił go jej pełnomocnikiem do przekazania dokumentów /k.3906-06v, 3927/ oraz był jej udziałowcem /k.3907, 3926/, miał upoważnienie do jej rachunku i ubiegał się o kredyt /k.3918v/. Był zaś prezesem spółki N. a T. R. i D. J. starali się o kredyt na 200.000 zł /k.3907v/. Potwierdził, że podwyższenie kapitału zakładowego spółki (...) było fikcyjne i starali się o kredyt, a on podpisał wniosek /k.3908-08v, 3919v-20/. Korelują z tym inne dowody. Wedle A. K. (2) /M./, J. L. świadomie wchodził w biznesy z T. R. i dobrze się w tym orientował, razem popełniali oszustwa /k.2278/. A. K. doradziła im, jak ma wyglądać zatrudnienie K. K. w spółce (...) tzn. jakie mają być zarobki i czas zatrudnienia, aby nie budziło to podejrzeń /k.2278/.

Oskarżony nie przyznał się zaś do zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Analiza dowodów przekonuje, że w tej części wyjaśnienia nie są wiarygodne. Relacje pomiędzy J. L. a T. R. polegały na współdziałaniu w popełnianiu przestępstw, przy czym T. R. pełnił dominującą rolę, a J. L. był wykonawcą /figurantem według słów K. K. k.1100/. T. R. opisał

szerokie i świadome zaangażowanie J. L. w nielegalny proceder, w którym oskarżony pełnił wiele funkcji – był w zarządach spółek, ich udziałowcem albo pełnomocnikiem, jak też uczestniczył do samego początku w przestępczym uzyskaniu finansowania od (...) i A. Banku, spotkał się z przedstawicielami (...) /k.4113v, 4115/. T. R. wprost wskazał na 3 osoby w pełni współdziałające w spółkach tj. siebie, J. L. i K. K. /k.4114v/. Także wedle depozycji A. K. (2) /M./, T. R. współpracował blisko właśnie z J. L. i K. K. /k.4180v/. Przemawia to za działaniem tych sprawców w ramach zorganizowanej grupy przestępczej co do czynów przypisanych J. L. w pkt III-V sentencji wyroku, gdyż wskazuje na istnienie ścisłych i stałych przestępczych powiązań pomiędzy co najmniej w/w 3 osobami. Przyjąć należy, że oskarżony miał świadomość co do tworzenia w/w grupy, systemu kierowania nią i podziału zysków.

p/ Ponadto wyjaśnienia J. L. nie wskazują na jego udział w wyłudzeniu pieniędzy od K. Z. (1) - czyn z pkt II. Także z logicznych i przekonujących depozycji A. K. (2) /M./ w ogóle nie wypływa, aby oskarżony J. L. brał udział w tym czynie /k. 2316-17, 4033/. Inne dowody, w tym zbieżne w tej kwestii depozycje K. Z. (1), K. K. (2) i T. R. (1), nie świadczą o współudziale oskarżonego co do w/w przestępstwa, a wręcz go wykluczają /T. R. k.3537, 4115/. Ogólna wiedza o wzięciu pożyczki przez T. R. /k.3551/, pełnienie funkcji prezesa (...) sp. z o.o. i bycie jej udziałowcem - nie jest wystarczające do przypisania odpowiedzialności karnej. Prokurator upatruje

współdziału przestępczego w tym, że J. L. jako prezes miał wiedzieć, co się dzieje i miał przygotować umowę pożyczki z 2.04.2013 r. na polecenie T. R.. Jednakże skarżący pomija, że oskarżony nie wykazał żadnej aktywności co do przedmiotowego przestępstwa, nie kontaktował się z K. Z. ani nie otrzymał za to wynagrodzenia, a pożyczone pieniądze w ogóle nie trafiły do spółki. Prokurator nie wykazał także, aby J. L. przygotował umowę pożyczki mając świadomość, że posłuży do wyłudzenia. Sami T. R. i J. L. nie uznawali wówczas, aby oskarżony brał udział w tym oszustwie. Czynu tego dokonali zaś T. R. i A. K., co jest bezsporne.

r/ Analiza dowodów nie potwierdza, aby oskarżona **D. P. (1)** uczestniczyła w zorganizowanej grupie przestępczej i zarzut prokuratora w tym zakresie nie jest zasadny. Nie przemawia za tym żaden dowód. W szczególności depozycje A. K. (2) /M./ świadczą, że oskarżona była w zażyłych relacjach z T. R. /k.2277/, ale samoistnie nie oznacza to przecież funkcjonowania w grupie przestępczej. Natomiast zarzuty zawarte w apelacji obrońcy nie są skuteczne, ponieważ spójny, logiczny i wiarygodny materiał dowodowy wystarczająco wskazuje na pomocnictwo D. P. do popełnienia przestępstw wyłudzenia i usiłowania wyłudzenia przypisanych w pkt XVI i XVII sentencji wyroku. Nie są zasadne twierdzenia obrońcy o niewyjaśnionych sprzecznościach w wyjaśnieniach i zeznaniach T. R. (1), K. K. (2), A. M. (1) i E. P. (1) – jasno wynika z nich przestępcza aktywność i rola oskarżonej. Skarżący nie podważył ustalenia, że otrzymała ona za to od T. R. co najmniej 12.000 zł,

czyli działała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, i nie przeczy temu jego skąpstwo czy niechęć do regulowania stałego wynagrodzenia. Nie doszło do zarzucanych błędów w ustaleniach faktycznych.

s/ Oskarżona D. P. nie przyznała się i zaprzeczyła, aby odniosła korzyści poza zwykłym wynagrodzeniem za usługę świadczoną przez jej biuro. Jej wyjaśnienia w tym zakresie nie są wiarygodne w świetle analizy innych dowodów. Zgodnie ze szczegółowymi i przekonującymi wyjaśnieniami A. K. /M./, T. R. powiedział jej, że D. P. załatwi wstecznie formalności rejestracyjne i ubezpieczenie ZUS co do zatrudnienia K. K. w spółce (...) /k.2278/. D. P. pomagała T. R. w wyłudzeniu wszystkich kredytów, bo przygotowywała w tym celu dokumentację dotyczącą ubezpieczenia pracownika, bilanse i rachunki zysków i strat spółek /k.2278/ a sam T. R. mówił, że D. P. mu to wszystko przygotowuje i poprawiała dokumenty finansowe spółek, aby uzyskać kredytowanie i nie płacić podatku /k.2278-79/. D. P. manipulowała dokumentami finansowymi spółek na korzyść T. R., który z tego tytułu płacił jej dodatkowe wynagrodzenie /k.2279, 2375/, aby uzupełnić braki wskazane w korespondencji mailowej z października 2012 r. /k.812/ - oznacza to, że oskarżona miała świadomość współudziału w przestępstwie. W śledztwie A. K. podała, że przekazywała przygotowane przez D. P. /ale nie podpisane przez nią/ bilanse oraz rachunki zysków i strat M. P. w związku z kredytem na 20.000 zł /k.2319/. M. P. kontaktowała się z A. K. i mówiła, czego brakuje, a A. K. przekazywała to do S. P. i tym samym do T. R. /k.2319-20/.

Po naniesieniu poprawek/korekt na dokumentach spółki (...) przez D. P., aby pasowało do kredytu, przesłała je. Zrobili także fikcyjne Walne Zgromadzenie Wspólników spółki (...), ale im się nie udało /k.2320/. Korespondują z tym logiczne i przekonujące depozycje K. K., zgodnie z którymi T. R. polecił D. P. „dokoloryzowanie”, czyli celowe sfalszowanie dokumentacji spółki (...) i spółki (...) niezbędnej dla banku na potrzeby uzyskania kredytu, aby wykazać osiągnięcie zysku, po czym oskarżona dokonywała kolejnej korekty tych dokumentów tak, aby były prawidłowe ze stanem faktycznym /k.1100-01, 734, 2410/. D. P. sama mówiła K. K., w jaki sposób to robiła i nie podpisała fikcyjnych dokumentów wobec obawy o konsekwencje, gdyby wyszło to na jaw. Oskarżona wiedziała, że chodzi o wyłudzenie kredytów /k.1101-02/ i miała za to dostać 4-6.000 zł /k.734/ - co dotyczy części przekazanej jej kwoty. Brak jest podstaw do zdezwuowania depozycji K. K. i nie podważają ich okoliczności podniesione przez obrońcę co do zasugerowania przestępczego charakteru działalności przez funkcjonariuszy, własnego interesu w składaniu pomawiających wyjaśnień czy braku skierowania aktu oskarżenia.

T. R. spójnie i logicznie potwierdził, że w dokumentacji księgowej trzeba było zmienić parametry, aby spółki miały zdolność kredytową. Nieprawdziwe były obroty, przychody – bilans oraz rachunek zysków i strat. W tej kwestii kierował „usilne prośby” do D. P., która mimo oporu się zgodziła /k.3546, 4115/, czyli wpłynął na świadome i nierzetelne zmodyfikowanie przez jej biuro

dokumentacji przedłożonej potem w bankach w celu uzyskania kredytów. Płacił jej za to specjalnie gotówką od kilku do kilkunastu tysięcy złotych – nie mniej niż 12.000 zł za G. M. /k.3538-39/. Do biura D. P. dostarczono zaś poprawianą i nierzetelną dokumentację spółek przygotowaną przez K. K. /k.3538, 3544-45/. D. P. wiedziała, że faktury spółek były fikcyjne /k.3545/ i bała się, że sporządzenie w/w dokumentacji wyjdzie na jaw i może ponieść konsekwencje prawne /k.3539/. Nie podważa tych depozycji fragment wypowiedzi wskazany przez obrońcę, który został wyrwany z kontekstu.

Zbieżne i jasne zeznania pracownicy E. P. (1) także wskazują na nierzetelne sporządzenie na polecenie D. P. bilansów oraz rachunków zysków i strat spółek (...) w związku z ubieganiem się o kredyty bankowe /k.2707-08/. Tak więc faktycznie D. P. poleciła podwładnej sporządzenie w/w fikcyjnych dokumentów, co nie zmienia oceny jej zachowania. Obrońca nie wykazał, aby wypowiedzi E. P. zostały zasugerowane przez funkcjonariuszy czy budziły zastrzeżenia z uwagi na ich treść lub śmierć świadka. Nie ma też znaczenia, że E. P. nie informowała D. P., że została dostarczona i jest sporządzana nierzetelna dokumentacja, skoro wykonywała w tym zakresie polecenia oskarżonej.

Dodatkowo wskazany brak podpisu D. P. na bilansach oraz rachunkach zysków i strat potwierdza jej świadomość co do nierzetelności tej dokumentacji, gdyż w innym wypadku nie miałaby powodu, aby podpisał się kto inny.

t/ W tym kontekście nie jest skuteczny zarzut obrońcy D. P., że oskarżona nie miała wiedzy o nierzetelności oświadczeń z 22.10.2012 r. o objęciu nowoutworzonych udziałów w kapitale zakładowym spółki oraz o pokryciu udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym i ich wniesieniu. Podstawą wniosku kredytowego były nie tylko te oświadczenia, ale i inne nierzetelne dokumenty przygotowane przez oskarżoną. Natomiast oświadczenia te mieli podpisać J. L. i D. J.. Depozycje A. K. /M./, T. R., E. P. i K. K. zbieżnie i jasno wskazują na rolę i świadomość D. P. co do pomocy w wyłudzeniach, co oznacza, że miała świadomość nierzetelności całości dokumentacji przekazanej do banku. Przy tym w ogóle nie chodzi tu o szczegółową wiedzę co do kondycji finansowej osób obejmujących udziały czy co do sposobu popełnienia oszustw. Oskarżona miała świadomość, że wytworzona nierzetelna dokumentacja zostanie przedłożona w banku w celu wyłudzenia środków pieniężnych, a więc oznacza to świadomość wprowadzenia przez sprawców w błąd pracowników banku w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i w rezultacie doprowadzenia banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem.

u/ Nie doszło do naruszenia art. 167 kpk i art. 366 § 1 kpk – chybiony zarzut apelacji obrońcy D. P.. Zgodnie z art. 167 kpk dowody przeprowadza się na wniosek stron albo z urzędu. Natomiast art. 366 § 1 kpk nakazuje Przewodniczącemu baczenie, aby zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy. Zauważyć

należy, że Sąd orzekający w sprawie nie ma obowiązku zastępowania stron w składaniu wniosków dowodowych, chociaż sam może podejmować czynności dowodowe, kiedy uzna to za niezbędne. W tym wypadku Sąd Okręgowy nie widział takiej potrzeby a oskarżona była reprezentowana w toku postępowania przez obrońcę, który świadczył jej profesjonalną pomoc. To do oskarżonej i obrońcy należało formułowanie wniosków dowodowych, jeżeli uważali za niezbędne wyjaśnienie pewnych kwestii. Tak więc nie może być skuteczny zarzut zaniechania inicjatywy dowodowej i zaniechania uzyskania dodatkowej dokumentacji księgowej oraz finansowej, jeśli strona sama nie zgłaszała takiej potrzeby. Ponadto obrońca nie sprecyzował, o które dokładnie zabezpieczone nośniki chodzi i nie wykazał, jakie ma to znaczenie dla sprawy. Należy pamiętać, że nie są tu badane fikcyjne czy nierzetelne faktury ani dokumentacja spółek jako takie, gdyż sprawa dotyczy innych przestępstw. Przy tym Sąd Okręgowy nie rozstrzygał istniejących wątpliwości co do udziału D. P. w przestępstwach, gdyż takich wątpliwości słusznie nie miał, o czym przekonuje uzasadnienie zaskarżonego wyroku - brak jest podstaw do zastosowania art. 5 § 2 kpk.

w/ Obrońca D. P. nie podważył skutecznie stanowiska Sądu Okręgowego, że korespondencja mailowa złożona przez oskarżoną nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia. Nie jest istotne, że oskarżona bądź jej pracownicy z Biura (...) zwracały się o dostarczenie brakującej dokumentacji, ani, że T. R. nie wywiązywał się z obowiązku

zapłaty wynagrodzenia. Tak samo należy ocenić fakt, że niekiedy pracownice bezpośrednio z pominięciem D. P. kontaktowały się z przedstawicielami spółek (...) o przekazanie brakującej dokumentacji do sporządzenia dokumentacji księgowej. Okoliczności te nie dotyczą przedmiotowych kredytów, jak też w żadnej mierze nie zwalniają oskarżonej z odpowiedzialności karnej za podjęte i nadzorowane przez nią działania.

x/ Nie doszło do obrazy art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424 § 1 kpk poprzez przypisanie D. P. odpowiedzialności za zarzucane czyny, w sytuacji gdy w uzasadnieniu wyroku nie przedstawiono argumentacji dotyczącej zamiaru oszustwa przez sprawcę głównego. Nadmienić należy, że uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia jest lakoniczne, ale pozwala na odtworzenie rozumowania Sądu Okręgowego. W szczególności na str. 37 podano, że oskarżona pomogła T. R. w popełnieniu zarzucanych oszustw i miała tego świadomość. Zatem wskazuje to na zamiar bezpośredni oszustwa u sprawcy głównego tj. przedstawienie dokumentacji wprowadzającej w błąd w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz doprowadzenie i usiłowanie doprowadzenia banku do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Natomiast dla przypisania pomocnictwa oskarżonej wystarczająca jest jej wiedza o takim przestępczym działaniu.

y/ Nieskuteczny jest zarzut obrońcy dotyczący przyjęcia bez argumentacji, że przedstawiciele spółek (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. w chwili przedkładania pracownikom banku nierzetelnej

dokumentacji mieli z góry powzięty zamiar nieuiszczania rat kredytu, w sytuacji gdy na tę okoliczność nie wskazuje T. R. ani K. K., która sama występowała o przyznanie kredytu dla T. R.. Całokształt okoliczności sprawy przekonuje, że sprawcy nie mieli rzeczywistego zamiaru uiszczenia rat kredytu. Nie chodzi tu o kredyt zaciągnięty przez K. K. w innych warunkach, ale o występowanie o 2 kredyty w (...) SA na podstawie nierzetelnej dokumentacji, które to środki ewidentnie miały być wyłudzone i nie zostać spłacone przez sprawców. Wystarczająca jest tu świadomość D. P., że pomagała w w/w oszustwach.

z/ Nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia okoliczność, iż oskarżona D. P. zwracała się do T. R., że sprzedają towar po cenie niższej niż cena zakupu, a w odpowiedzi była zapewniana, że jest to działanie celowe, by spółki stały się konkurencyjne w zakresie handlu stalą. Tak samo nie jest istotne, że jako prowadząca księgowość spółki nie miała narządzi, aby weryfikować i kwestionować rzetelność działalności klienta. Nie chodzi tu przecież o prowadzenie zwykłej, typowej księgowości, ale o wynikające z omówionych dowodów nierzetelne i świadome modyfikacje dokumentacji spółek na zlecenie T. R..

Wniosek

I/ Obrońca osk. D. P. (1) wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanych jej czynów.

II/ Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie

zasadny

częściowo zasadny

x niezasadne

sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>a/ Wniosek obrońcy o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej D. P. od zarzucanych jej czynów okazał się niezasadny – co wynika z rozważań odnośnie zarzutów apelacji obrońcy.</p> <p>b/ Niezasadny był również wniosek prokuratora o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, co wynika z powyższych rozważań odnośnie zarzutów apelacji prokuratora oraz treści art. 437 § 2 kpk.</p> <p>c/ Przyjęcie, że oskarżony J. L. działał w zorganizowanej grupie przestępczej odnośnie przypisanych mu czynów, a w konsekwencji dodanie w kwalifikacji prawnej i podstawie skazania art. 65 § 1 k.k. – nie powodowało konieczności innej zmiany kwalifikacji prawnej czynów, modyfikacji wymierzonych kar /poza oddaniem oskarżonego pod obligatoryjny dozór kuratora sądowego/ ani rozstrzygnięcia o zasądzeniu opłat. Wysokość kar orzeczonych J. L. nie była kwestionowana przez prokuratora, są dość zbieżne z jego wnioskami końcowymi na rozprawie i nie dowodzą ich rażącej niewspółmierności, mimo że należy je uznać za niezbyt surowe w stosunku do popełnionych przestępstw, stopnia ich społecznej szkodliwości i stopnia winy sprawcy oraz jego postawy. W rezultacie brak jest przesłanek do podważenia stanowiska, że</p>		

ukształtowanie sankcji karnej nie narusza potrzeb prewencji indywidualnej i generalnej oraz dyrektyw zamieszczonych w art. 53 § 1 i 2 kk.

d/ Podobnie brak było podstaw do zmiany kwalifikacji prawnej czynów, modyfikacji wymierzonych kar i rozstrzygnięcia o zasądzeniu opłat w stosunku do oskarżonych A. M. i D. P.. Orzeczone kary nie nasuwają zastrzeżeń w związku ze swoją surowością. Przyjąć trzeba, że nie występują przesłanki do podważenia stanowiska, że ukształtowanie sankcji karnej jest adekwatne do potrzeb prewencji indywidualnej i generalnej oraz odpowiada dyrektywom zamieszczonym w art. 53 § 1 i 2 kk.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
	Nie dotyczy
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy	
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
W punkcie II utrzymano w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części /tj. niezmienionej/ stosunku do oskarżonych J. L., S. W., A. M. (1) (poprzednio K.), D. P. (1), A. K. (1) i M. P. (1).	

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Powyższe wynika z nieuwzględnienia zarzutów apelacji prokuratora i obrońcy D. P. za wyjątkiem części zarzutów dotyczących oskarżonego J. L. – rozważania wyżej w części 3.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
<p>I/ W punkcie I zmieniono zaskarżony wyrok w stosunku do oskarżonego J. L. w ten sposób, że:</p> <p>a) odnośnie czynu zarzucanego w punkcie I i przypisanego w punkcie III przyjęto, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej, a w kwalifikacji prawnej i podstawie skazania dodano art. 65 § 1 k.k.;</p> <p>b) odnośnie czynu zarzucanego w punkcie III i przypisanego w punkcie IV przyjęto, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej a w kwalifikacji prawnej i podstawie skazania dodano art. 65 § 1 k.k.;</p> <p>c) odnośnie czynu zarzucanego w punkcie IV i przypisanego w punkcie V przyjęto, że oskarżony działał w zorganizowanej grupie przestępczej a w kwalifikacji prawnej i podstawie skazania dodano art. 65 § 1 k.k.;</p> <p>d) na mocy art. 73 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w okresie próby oddano oskarżonego pod dozór kuratora sądowego.</p>	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>a/ Przyjęcie, że oskarżony J. L. działał w zorganizowanej grupie przestępczej odnośnie w/w czynów, a w konsekwencji dodanie w kwalifikacji prawnej i podstawie skazania art. 65 § 1 k.k. – wynika z rozważań odnośnie apelacji prokuratora w części 3.</p> <p>b/ Wobec powyższego niezbędne było oddanie oskarżonego pod obligatoryjny dozór kuratora sądowego.</p>	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania Nie dotyczy	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.	Nie dotyczy	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

Nie dotyczy		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Nie dotyczy	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	Wydatkami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciążono Skarb Państwa - na mocy art. 636 § 1 kpk w części dotyczącej oskarżonych S. W., A. M. (1) (poprzednio K.), A. K. (1) i M. P. (1) wobec nieuwzględnienia apelacji prokuratora, a na mocy art. 633 kpk ze względów słuszności w części dotyczącej osk. J. L. wobec jedynie częściowego uwzględnienia apelacji prokuratora i w części dotyczącej osk. D. P. (1) wobec nieuwzględnienia apelacji prokuratora i obrońcy.

7. PODPIS
Przemysław Filipkowski Agnieszka Brygidyr - Dorosz Dorota Radlińska

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca osk. D. P. (1)	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	Punkty XVI-XX i XXIII sentencji wyroku

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
x na korzyść # na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	x zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Punkty I-XXIII sentencji wyroku	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść x na niekorzyść	x w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

x	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
x	uchylenie	# zmiana